

கணபதி துணை.

நசவ - எல்லப்பநாவலரார்

அருளிச்செய்யப்பட்ட

திருவருணகீகலம்பகம்

மூலபாடம்

ரு - ம் 11 திப்பு.

12824

MAHARAJA'S LIBRARY
MR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR : MADRAS
இஃது,

ஊ - புஷ்பரதசேட்டியாரால்

கலாரத்நாகரம்

என்னுந் தமது அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை:

1891.

MAHARAJA'S LIBRARY
MR. U.V. SWAMINATHA IYER
TIRUVANMIYUR

உ

கணபதிதுணை.

திருவருவணக்கலம்பகம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

அன்னவயல் சூழருளை யண்ண மலையார்மேல்
மன்னுங் கலம்பகப்பா மாலைக்குத் - துன்னியசீர்
மெய்க்கோட்டி மேருவெனும் வெள்ளேட்டின் மீதெழுதும்
கைக்கோட்டி வாரணமே காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சைவத்தின லேற்றமேயே நிலைத்திற் சார்சிவமாம்
தெய்வத்தின் மேற்றெய்வ மில்லென நான்மறைச் செம்பொரு
மைவைத்த சீர்த்திருத் தேவார முந்திரு வாசகமும் [ள்வாய்
உய்வைத்த ரச்செய்த நால்வர்பொற் றுளெம் முயிர்த்துணையே.

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

இது எட்டடித்தரவு - க.

மணிகொண்ட நெடுங்கடவில் விழிவளரு மாதவனும்
அணிகொண்ட புண்டரிக மகலாத சதுமுகனும்
ஞானக்கண் ணதுகொண்டி நாமிமா றுணராநே
ஏனத்தின் வடிவாகி யெனினத்தின் வடிவாகி
அடிதேடி யறிவென வவனியெலா முழுதிடந்தும்
முடிதேடி வருவென முதண்ட மிசைப்பதந்தும்
காணரிய பொருபொருளாய்க் கனங்கமற வினங்குபெருஞ்
சோணிரி யெனநிறைந்த சூரோளியாய் நின்றஞள்வோய்.

இவை ஈரடித்தாழிசை - எ.

மலையிசையி லிருப்பதற்கோ மலையிலையா வெடுப்பதா
மலையனையன் மகிழ்வதற்கோ மலையுருவ மெடுத்தனை
இத்தலத்தி லைந்தொழிவ மிருபிறப்போ ஈறுதொழிவ
தத்துவமும் திருமேனி தரித்திலையே லியலாவே.

இருக்காதி சதுர்வேத மிசைப்பதுநின் பலபேத
மொருக்காலு மொன்றுணாத் தொன்றுணாக்க வறியா
கருமுடிவைத் தருகால கற்பமெலாம் கடக்கவுநின்
நிருமுடியிற் பிறைசிறிதந் தேயாது வளராதே.

தானவனாக் கடிந்துமலர்ச் சதுமுகனை யொழித்துமற்
வானவனா யழித்துநின்கை மழுப்படைவாய் மழுங்கா
அண்டருக்கு முனிவருக்கு மழலான கொடுவிடத்தைக்
கண்டமட்டு நுகர்ந்திடவுங் கண்டமட்டிற் கடவாதே.

மூவாமை தனக்குநின்றன் முதனடுவீ ஸ்ரீ ஈரடிமேல்
சாவாமை பிறவாமை தமக்குமிவை சான்றன்றே.

இவை நாற்சீரோரடியிரண்டுக்கொண்ட
அம்போதரங்கம் - உ.

தடவனா நடைகெழு தரமென வருமொரு
கடகரி யுரிவிரி கலையென மருவினை.
படமுடை யரவொடு பகைபடு முடுபதி
தடையற வுடனுறை சடைநெடு முடியினை.

இவை முச்சீரோரடி அம்போதரங்கம் - ச.

சிலையென மலையை வளைத்தனை.	(க)
திரிபுர மெரிய நகைத்தனை.	(உ)
கலையுறை யிவுளி படைத்தனை.	(ங)
கதிரவ னெயிறு புடைத்தனை.	(ச)

இவை இருசீரோரடி அம்போதரங்கம் - ௮.

விதி சிரத்தினை (க)	நதி தரித்தனை (ரு)
அகழ் கரத்தினை (உ)	மதி பரித்தனை (ஈ)
விடை நடத்தினை (ஊ)	நாள்க ளாயினை (எ)
பொது நடத்தினை (சு)	கோள்க ளாயினை. (அ)

இவைபெயர்த்தும் ஈரடித்தாழிசை-௩.

- பண்ணுநீ சுவையுநீ பரிதியுநீ பனிக்கதிர்நீ
பெண்ணுந் யாணுநீ பேதமுநீ யபேதமுநீ. (க)
- செங்காலிற் கருங்காலன் சிரமுருள வுதைத்தனையே
சங்காழி முகுந்தனுக்குச் சங்காழி கொடுத்தனையே. (உ)
- ஆராலு மளவிடுதற் கரியவுனை யொருகரத்து
நீராலு மலராலு நெஞ்சருகப் பணலாமே. (ஊ)

இது தனிச்சொல்.

எனவாங்கு.

இது பத்தடி நேரிசை ஆசிரியச்சுரிதகம்.

வேற்று மருந்தால் விடாதவெம் பிறவியை
மாற்று மருந்தா மலைமேன் மருந்தா
அழகிய நாயகி யருளுடை நாயகி
புழுகணி நாயகி பொருந்திய புனிதா
காசியி லிறந்துங் கமலையிற் பிறந்தும்
தேசமர் தில்லையுட் டிருநடங் கண்டும்
அரிதினிற் பெறும்பே தனைத்தையு மொருகால்
கருதினர்க் களிக்குங் கருணையை விரும்பி
அடைக்கலம் புகுந்தன னடியேன்
இடர்க்கடல் புகுதா தெடுத்தரு ளென்வே. (க)

நேரிசைவெண்புா.

வேததுவல் சோணகிரி வித்ததர்க்கார் வேறுவார்
சோதியிய மானனிவர் சோமனிவர் - ஆதவனும்

ஒதருணை வித்தகரை மூவரி லொருத்தொன
வோதியிடு மற்ப மதியீர்
சீதமதி வைத்தமுடி பாதமல ணச்சிறிது
தேடுதனி னேத்த பரமே.

(சு)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பரவை யாடினு நதிக ளாடினும்
படியெ லாநடந் தடிக டேயினும்
சூரவ ராயினுங் கனலி னின்றதன்
கொதிபொ றுக்கினுங் கதிகி டைக்குமோ
அரவ மாடுசெஞ் சடில ரங்கனா

ரமுதர் தாணினைந் தடியர் தம்மொடு
விரவி நீறணிந் தருணை சேர்வளோல்
வெற்ற ராயினு முத்த ராவளோ.

(எ)

பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

முத்தமிழ்முறைமுறையன்பொடு
ஊப்பர்கவுணியர்சொல்சுந்தரர்
முப்பொழுதுமெதிர்புகழ்ந்திடு முதுநூலார்
அத்தரருணையினெடுந்திரை
தத்துதிருநதியின்மென்பெடை
யச்சமறவுடனணைந்துறை மடநாராய்

ஒத்தமனதொடுபுணர்ந்தவர்
சற்றுகமல்வதிலையென்றவ
ருற்றதுணையெனவிருந்தவ ருளம்வேறாய்
எத்தனைகபடநினைந்தவர்

கைப்பொருள்கருதிநடந்தன

ஐப்படியிறைவநாகம்புவ தினநாமே.(அ)

ஆறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இனமகல மருகர்மட மிசையில்டி கனன்மதுண
யிறைவனுடல் புகமொழிவளோ

கனகமுக பட்டகவள கரடதட விகடமத
 கரியின்மத மறநீனவவோ
 வனமருவு மருமுதலை யொருமதலை தரவினிய
 மதரகவி மொழிமுதல்வவோ
 அனகரபி னயரதூல ரமலொம தருணைகிரி
 யடிகடம தடியவர்களே.

(க)

தலைவன்வினாவுதல்.

எழுசீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.
 அடியவர் சிந்தையி லினிதுறை சங்கர
 ரருணைவ ளம்பதி யன்னோ
 படியினெ டுங்கரி யனையம தங்கொடு
 பதறிந டந்திடு மின்னோ
 ஒடியு மருங்கென வுணர்செவிர் நின்றினி
 யொருவச னஞ்சொல வொண்ணுதோ
 கடியச ரங்களி னினானுரு டன்பல
 கலகவி தம்பயில் கண்ணோ

(க௦)

அம்மானை - மடக்குத்தாழிசை.

நாந யணனறியா நாதரரு ணேசருக்கு
 வாரார் சிலைகலைமெய் மாதங்க மம்மானை
 வாரார் சிலைகலைமெய் மாதங்க மாமாயின்
 ஆராயுங் காலெடுப்ப தையமன்றோ வம்மானை
 அன்னமறி யாரெடுப்ப தையமோ வம்மானை.

(க௧)

பாங்கி தலைவிக்குரைத்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.
 மாணென்பார் கலையென் பார்மை
 மலையென்பார் வழியே தென்பார்
 ஏனென்பா நிலையென் பார்யா
 னெந்துமாந் தழைநன் றென்பார்

ஊனென்பார் நிறையுந் தாரா

ருறையுந்தென் னருணை மாணே

கானென்பார் குழலை வேந்தர்

கருத்தென்றே கருதுங் காலே.

(௧௨)

புயவகுப்பு - ஆசிரியவண்ணவிருத்தம்.

கருணைமுக மண்டலத் தொளிர்மகர குண்டலக்

கலன்மலிக வின்சுழைக் குறவாயிசைந்தன

களபமீகில் குங்குமத் தளறுகுடி கொண்டுதட்

டியபுழுக ணைந்துமெய்ப் பணிநீர்துளைந்தன

கலைமதிம முங்கிருத் தினமிருள டைந்துமுத்

தொளிகருக வெண்சுதைத் திருநீறணிந்தன

கனலிகைய ரிந்துகட் பரிதியைமு ணிந்துதக்

கனைமுடித டிந்துமைத் தலையேவழங்கின. (௧௨வ)

இரணியனு ரங்கிழித் தளவறுந் தங்கொழித்

தெழுநரம டங்கலைத் தடமாற்பிடந்தன

இமயமு- மங்கைபொற் புளகவிரு கொங்கையிற்

சுவடுபட விற்பமுற் றதிலேகுழைந்தன

இரவிகிர ணங்கொழித் ததிசயமு டன்கிளைத்

தெழுபவள வன்பொருப் பெனவேவளர்ந்தன

இதழியர விர்தமுற் பலமகிழ்செ ருந்திகட்

சூரவலரி சண்பகத் தொடையாணிறைந்தன. (௧௨௨)

தரியலர்பு ரங்கெடச் சுரர்நரர்ப யங்கெடத்

தமனியநெ டிஞ்சிலைச் சிலைநாணெறிந்தன

தனுலலத நஞ்செயற் கமர்பொருச ரந்தரச்

சரதமென வந்துமற் பொருபோர்புரிந்தன

சலசமலர் மண்டபச் சதுமுகவ யன்றிருத்

தலையுடனி லங்குமுத் தலேவேலுவந்தன

தடவிகட சூம்பமத் தகதவள தந்தநற்

றறுகண்மத குஞ்சரத் துரிபோர்வைகொண்டன். (௧௨௩)

அருணகிர ணங்களிற் பஸுணினெ ருங்கிநச்

சுரவமிளிர் கங்கணப்

பணியான்மலிந்தன

அனவரத மம்பலத் தினினடமி டுந்தொழிற்

கபினயவி தங்கள்பெற்

றழகோடிருந்தன

அருமறைதெ ரிந்தசொற் புகலியிறை செந்தமிழ்க்

கரசினொடு சுந்தரப்

பெருமாள்புகழ்த்நன

அரிபிரமர் தங்களுக் கரியபத பங்கயத்

தருணையதி ருங்கழற்

பெருமான்புயங்கனோ. (௧௩)

தலைவனேவேண்டல்

மடக்கு-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

புயத்தமுவுங் கண்ணியுஞ்செவ் விதழி யேமால்

பூண்டகயற் கண்ணியுஞ்செவ் விதழி யேமால்

விபந்துசொலி னன்னதும்பொன் னிறமே யெங்கண்

மின்னிறமும் பொன்னிறமே புயம்ப றுமல்

அயாந்திவள்வா டத்தருமோ வருட்கண் பார்

ரருணகிரிப் பெரியீரே யமல னோநல்

வயத்தவிழா வழகனோ றினைக்க முத்தி

வரத்தருவா ரோமலைமேன் மருந்த னோ.

(௧௪)

இரங்கல்-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மலைமேன் மருந்த ரருணைச ரன்று வலைவீசி நின்ற வலையே,

ஆலமே னிறைத்துவருமீ னருந்தி யருகே யிடங்கொள் குருகே,

தலைமேன் முயங்கு தலைநாளி லன்பர் மொழிசூண் மறந்த

பிழையோ, தலைமேல் வரைந்த படியோ விருந்து தமிழேன்

யருந்து தகவே.

(௧௫)

தலைவியைப்புகழ்தல்

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கனமுறுவல்லிம்மதனைமுனிபவர் சடையிலணிபலதலையினா

கனலடியரொடுறையுமிறையவ ரருணைவளநகரிலையார்

நிகரினதடவமுதநிறைகுட நிலவுமுகபடம்விலகினால்
எகனவமரருநரருமிகல்கொடு கலகமிடுவரிவ்வுலகிலே. (௧௬)

இதுவுமது.

மடக்கு - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

உலககண் டகனாய் வருசலந் தரனா
ருடறழந் திதிவார் கடல்விடந் கொளுவார்
குஷ்சங் கரனா ரருணையந் கிரிசூழ்
குளிர்புனந் தனிலே கிளிகழந் திதிவார்
மலர்முகஞ் சசியே வடிவமுஞ் சசியே
மகரமென் குழையே வருணமென் குழையே
முலையுமந் தரமே யிடையுமந் தரமே
மொழியுமா சுகமே விழியுமா சுகமே. (௧௭)

இரங்கல்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சுகமே சுகமே யிரும்வந் துபுனஞ்
சூழ்கின் றவுமைத் தினமித் தினையுட
புகமே யவிடா துகழந் திடுமெம்
பொல்லா மையுமின் றுபொறுத் திடுமின்
மகமே ருநெடுஞ் சிலையா ளரனா
மலையா ரருணா புரிமால் வணாமேல்
அகமே செலுமா றுதுணிந் திதண்விட்
டகனான் பழமன் பர்வரிந் சொலுமே. (௧௮)

இதுவுமது-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லா ரணத்திற் கரிவரியார்
சோனா சலத்திற் சுகங்கடமைக்
கல்லா லெறிந்த பகைக்குவழி
காட்டா தொழிதல் கண்டாயே

கொல்லா வம்புஞ் சமார்க்களத்திற்
குணியா வில்லுங் கொண்டுநிற்கும்
புல்லா டவனே யெமக்குறுதி
புகன்றா ரொங்கே யகன்றாரோ.

(கக)

பிரிவுவிலக்கல்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆரும்வி ரும்பிய கல்விமே லாசையு மக்குள தாயிழன்
பாருற வென்பொரு பாவையாப் பாடிய பாவலர் போலவே
நீரும் ருந்தமிழ் செப்பிடு நீர்மைய நிந்திவ ணேகுவிர்
மேருநெ டிஞ்சிலை யத்தனார் வீறரு னாபுரி வெற்போ.

(௨௦)

காலம்-மடக்கு.

எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வெற்றிமதன் போர்க்காயம் பிறைக்குங் காலம்
வெங்குனலே போற்காயம் பிறைக்குங் காலம்
சற்றுமிரு கரமென்னே சங்கணியாக் காலம்
தலைவர்துறை மறந்தென்னே சங்கணியாக் காலம்
கற்றைநெடுஞ் சடைமுடியா ரடியார்மேன் முழுதுங்
கருணைநாட் டம்புரியு மருணைநாட் டிறையும்
பெற்றவிளந் தென்றன்மறு கிடத்தியங்குங் காலம்
பேதையேன் சிந்தைமறு கிடத்தியங்குங் காலம்.

(௨௧)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

காலிற் றுலங்கு நகத்தீரலுங்
கையிற் பொலிகூர் நகத்தாலும்
சிலத் தரக்க னுரங்கொண்டிர்
திசைமா முகனைச் சிரங்கொண்டிர்
மேலைப் புரத்தை நகைத்தெரித்தீர்
வில்வேள் புரத்தைப் பகைத்தெரித்தீர்

சூலப் படையேன் மழுப்படையேன்
சுமந்தீ ரருணை யமர்ந்தீரே.

(௨௨)

மாலையிரத்தல்-மடக்கு
அறுசீர்க்கழிறெழிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அமர்ந்தரு ணைப்பதி வாழ்வீரே
யன்பர்க ளன்பினி லாழ்வீரே
சுமந்தொளிர் சூலமெ மிப்பீரே
தோளணி மாலையொ மிப்பீரோல்
இமந்தரு வெண்மதி காயாதே
யிருகணை மிம்புனல் பாயாதே
கமழ்ந்தரு முற்கொடி வாடாதே
கங்குல மிப்படி நீடாதே.

(௨௩)

ஒன்பதின்சீர்க் கழிறெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நீடாழி ஞாலம் வானொடி தீகாலு லாவுமி யாவையு
நீறய காலமாய் விடுநாள்
கோடாழி மால்பி தாமக ணுறான கோடி வீழ்தலை
கோடர பாரமீ துறவே
சூடாத மாலே சூடுவா தோளோடு தோளை வீசுவா
சோணச லேசர்சோ பனமா
ஆடாத வாட லாடுவர் பாடாத பாடல் பாடுவ
ராராத வோகைகூ ருவரே.

(௨௪)

புன்னாகங்கண்டிரங்கல் - கலித்துறை.

கூத்தாமருணைசர்வனா யன்பர்பொருளன்புகொண் டின்னையுழ்
நீத்தார்டுகாணிழலாருமிலையாகிநின்றாய்கெடுங்காஸ்தீமே
பார்த்தா லுமயலேகினைத்தாய்சலித்தாய்பசுந்தென்றலால்
பூத்தாய்பொன்னிறமாகவென்னாகமேயன்னபுன்னாகமே. (௨௫)

இரங்கல் - மடக்கு.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நாகமெ டித்தவ ரம்பாநூர்

நாலும றைக்குவ ரம்பாநூர்

தோகையி டத்தவர் சேனாராய்

சோணகி ரிப்பதி வாணாராய்

மாகம டித்தவி ளங்காவே

மன்னவ ணண்ணம்வி ளங்காவே

கோகன கத்திமி ருந்தேனே

கொண்கணா விட்டுமி ருந்தேனே.

(உசு)

ஊசல் - மடக்கு

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருசரணச் சிலம்பாட வாடி ருசல்

லிளமுலைப்பொற் சிலம்பாட வாடி ருசல்

மருவுகலை மருங்கசைய வாடி ருசல்

வரிவளைக்கை மருங்கசைய வாடி ருசல்

அருமறைக ளளவிடுதற் கரிதா மைய

ரருணகிரிப் பரமர்புக ழுடைவே பாடிப்

பொருமிருகட் கயலுலவ வாடி ருசல்

புயமதனன் கயலுலவ வாடி ருசல்

(உஎ)

பாங்கிசொல்லுதல்

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஊசலு கைத்திடுவார் குன்றெதிர் கூவிடுவா

ரொண்டர ளங்கொளுவார் தண்டலை கொய்திடுவா

ஆசில்பு னற்குடைவா சம்மனை பந்துகழங்

காடிம கிழந்திடுவார் கோடிம டந்தையனோ

ஈசர்வி டைக்கொடியார் பூசைசெ யற்கெனியா

நேரரு ணைப்பதிசூழ் மேருவி னிற்கவனே

திருவருணைக்கலம்பகம்.

கந

வீசுதி னைப்புனமே யாவொ னத்தெளியேம்
வேலர்ம் னத்திடையே மாலைவி னைத்தவரோ.

(௨௮)

மடக்கு - கலிவிருத்தம்.

மாலையென்பாங் கலத்தாரு மறைநாறுங் கலத்தாரும்
கோலமுன்ன கலத்தாருங் குறைவில்பரி கலத்தாரும்
மாலையில்வேள் சலத்தாரு மதர்த்தமதா சலத்தாரும்
மேலகலாச் சலத்தாரும் விளங்கருணா சலத்தாரோ.

(௨௯)

தலையியைப்புகழ்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அருணனொளி தனிமொளி ரருமலை ருந்தாய
வமலரதி ருங்கழலினர்

மருமலாவி ரிந்துநதி பெருகருணை யம்பதியின்

மருவியம டந்தையிடையாம்

ஒருகொடியி லொன்றுகழு கொருபவள மொன்றுசூழி

ழொருமதிய மொன்றுபிறைதான்

இருசிலையி ரண்டுகணை யிருபணையி ரண்டுகுழை

யிருமுலையி ரண்டுமலையே.

(௩௦)

எழுதரிதென்றல்

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மலையாச னத்தர்மலை மயிலாச னத்தொழு

மலையாநி லத்து வருவார்

அலையாச னத்தரொடு மமிர்தாச னத்தர் தொழு

மருணாச லத்தர் வரையீர்

முலையாணை கட்டியிடை வெளிதேர்நி றுத்திமதி

முகமாயு ழைத்தரு ழைத்தரு

கசு

திருவருணைக்கலம்பகம்.

இலைவேல்ப ரப்பியினி தெழுதோள மைப்பனினி

யெழுதேனி ருப்பு மனமே.

(௩௨)

இரங்கல்-சிலேடை-கட்டளைக்கலித்துறை.

மேலாடை தோற்றணி சங்காழி கைவிட்டு மென்சிலம்பின்

காலால் வருந்தி நிலங்கீறுங் கோலத்தைக் கண்டிருந்தும்

ஆலால முண்டவ ரண்ணு மலையர்த மன்பர்க்கன்றி

மாலான வர்க்கிரங் காரிங்ஙனெயொரு வன்கண்ணோ. (௩௩)

நேரிசைவெண்பா.

கண்ணருக்கும் போதருக்குங் காண்பரிதாய்க் கண்பறித்த

திண்ணருக்கு நன்றாய்த் தெரிந்ததே - விண்ணருக்காப்

போற்றுவா ரண்ணுர் புரமெரித்தா ளென்பிறவி

மாற்றுவா ரண்ணு மலை.

(௩௩)

இரங்கல்-கலிவிருத்தம்.

அண்ணு மலையத் தரடற் கிரிமேல்

எண்ணு மலையத் தவொய் திலரால்

கண்ணு மலையத் தனைநீர் கலுழும்

வண்ணு மலையத் தரும்வெண் மதியே.

(௩௪)

பாங்கன் துணிவு.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மதுவானி றைந்தகுழர் மடவாரநெ ருங்கருணை

மலைமேன்ம ருந்தா வனாயில்

முதுநீரில் வந்தவவ ரடையாள மென்றிறைவா

முதலேமொ ழிந்த படியே

இதுநாக மன்றுமுலையிதுபூக மன்னுகள

மிதுமேக மன்ற ளகமே

அதுநீல மன்றுவிழி யதுசாப மன்றுதத
லதுகோப மன்ற தரமே.

((௩௫))

நாணாவிடுதூது.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அருணை வெற்பின ரயனி ருக்கவு மரிபி ழைக்கவு மாகவே
திருமி ஁ற்றொரு கருமை வைத்தவர் திருநதிக்கய நேடியே
கருது நெட்டுட லசைவ றத்துயில் கபட நித்தினா நாணாகாள்
இருக ணீத்தினா யிலையெ னச்சொல விறைவர் பக்கலிலேகுமே.

பாங்கிதலைவிக்குரைத்தல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

ஏகா புனத்துத் தழையாற் கரிபட்ட தென்பொன்றும்
போகாத ஓர்க்கு வழிதேடி வார்புலிக் காண்முனியும்
நாகா திபருந் தொழுமரு ணசல நாட்டிலிளந்
தோகா யணங்களை யாயவர்க் கேதுசொ லத்தக்கதே. (௩௬)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொர்க்கனெனு மொருபதவி யிருக்க மாலைத்
துளவணியு மரிபதவி யிருக்க மேலை
நற்கயிலை மலையிளுக்க நினைத்தோர்க் கெல்லா
நயந்தழுத்தி நகரமொன்றே நல்கா நிற்பீர்
பொற்கையின லுமைவணங்கிட் பரிந்து பூசை
புரிந்துதவந் தெரிந்துதினம் புகழ்வோர்க் கெல்லாம்
எறகுலவு புகழருணை யீச னானோ
யினிதளிக்கும் பதவிதனக் கென்செய் வீனோ. (௩௭)

சிந்து-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஐத யணிமழுவா ருமைபங் காளா
விளங்கருணைச் சித்தர்பயாம் விளம்பக் கேளா
காரத்தை யெமக்கிடிகளு சத்தை யேகோ
கனகமெனக் காட்டிடுவோங் கரியோ ருக்குத்

தாரத்தைப் பொன்னாக வமைத்தோர் தம்பீ
 தாம்பரமும் பொன்னாகச் சமைத்தோ மிர்தப்
 பாரத்தை யாரறிவா ரயனா கத்தைப்
 பசும்பொன்றிற் மாகவுமே பாஸித் தோமே. (௩௯)

இதுவுமது

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாதமெமக் களித்தவரு ணேச னார்க்கின்
 பச்சிலைபொன் செய்திமையோர் பசினோய் தீர
 ஓதிகடை மருந்தளித்த சித்த ரோம்பா
 மொருபிடிசோ றல்லதுகூ முண்டோ வ்ப்டா
 மாதவாதந் திருவாணை கரிக ளெல்லா
 மாதங்க மாக்குகிப்போ மருந்தில் லாதே
 ஏதமற நாகமொளித் தராவாச் செய்வோ
 மிரும்பையும்பொன் னாகவுளைத் திசைவிப போமே. (௪௦)

தலைவியைப்புகழ்தல்

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இதழி யந்தொடைய ருணையங் கிரியி
 லிரத முந்திவிடு வலவனே
 பதிய டைந்துமறு கினில்வ சந்தனதி
 படையெ ழுந்தது பகருவேன்
 புதிய கொம்புசிலை வளையி ரண்டருகு
 பொழியும் வெம்பகழி போரறா
 உதய தந்தமத களிறு டன்கதலி
 யுபய தண்டிவரு கின்றதே. (௪௧)

ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வணாக்கனக சாப சோண கிரிப்புணித கால கால
 மதிக்குறெடு மாயர் போலவே

தனாக்குளினி யாரியாவ ரவர்க்குமுனி லாமனீடு

தழறசிகரி யாக னீதியோ

வினாக்கமல வோடை யாவர் புரத்தைமுனி பாண் மாவா

விரித்தகொடி யாவ ரீதலால்

இரக்குமனை தோறு மேறி நடத்துமெரு தாவா மேவி

யிடத்திலுறை தேவி யாவரோ,

(௪௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனிட பங்கொடி சோணு சலனென்று மன்பர்மலா

தானிட முத்தி தரும்பெரு மானென்றுஞ் சம்புவென்றும்

கானிட வேடன்முன் னூனிட வுண்டது கண்டுமொரு

மானிட மானவ னைத்தேவர் செய்வதென் வந்தனையே. (௪௩)

களி - எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தனையிருக்கு மறைதுதிக்கு மருணை நாதன்

சரணமலர் புகழ்களியேஞ்சக்கர பூசை

வினையிருக்கு மவர்க்கெளிதோ வரிதா னையோ

விதிவசத்தால் விவரமற்ற விதஞ்சொல் வேனே

பனையிருக்க நெடியகஞ்சா விருக்க வீனே

பச்சையா லிலைதுயின்றான் பனையன் றேளி

யனையிருக்கப் பணிதுயின்றான் மதுவார் தெய்வ

வாழிவிட்டுப் பாற்கடன்மீ தழுந்தி னானே.

(௪௪)

களி - நேரிசைவெண்பா.

ஆனா கொடியா ரருணு புரிக்களியேம்

வானாட ரோனே மதியற்றார் - மேனளில்

சம்மாகஞ் சாவிலையே னாளிடித்துத் தின்றாலும்

தம்மாகஞ் சாவிலையே தான்.

(௪௫)

பிச்சியார்-எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தாமணிவந் திரிஞ்ஞ மெதிர்கண் டார்மேந்

சக்கரத்தை விடுவர்கிவ சமயத் தாவார்

காமுகரை யாண்டுகொளார் சிவனால் கேட்பர்
 கருத்தினின்மா மெரிசனமே காட்டா நிற்பர்
 ஆமையர வணிதொடையார் விடையார் வாழு
 மருணகிரி வளநாட்டி லகங்க டோறும்
 சேமநிதி யெனவுலவும் பிச்சி யார்தந்

திருப்பெயரை வெளியாக்கித் திரிகின் றுளே. (சசு)

இதுவுமது - மடக்குக் கட்டளைக்கலிப்பா.
 இல்லை மன்றுண டம்புரி பாதனார்

தேவ ராயர் திருவரு ணைக்குளே
 முல்லை மல்லிகை சண்பகம் பிச்சியார்
 மொய்த்த வார்குழன் மோகனப் பிச்சியா
 நல்ல மேனியும் பொற்றிரு வேடமே
 நாடி யிட்டதும் பொற்றிரு வேடமே
 இல்லை யாயினு மிவ்விடை யையமே

யேற்க வந்தது மிவ்விடை யையமே. (சஎ)

கார்கண்டு பாகனோடுசொல்லல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அயங்காட்டியமறையார்விடையாளரருணைவெற்பில்
 புயங்காட்டியமணித்தேர்வலவாமுன்புபோனகொண்டல்
 சயங்காட்டிக்கோபமுஞ்சாபமுங்காட்டித்தடித்திடித்துப்
 பயங்காட்டினுலஞ்சமேதனியேநின்றபைங்கொடியே. (சஅ)

நேரிசைவெண்பா.

பைங்கட் புலிக்குப் பரிபவத்தைக் காட்டினர
 சிங்கத் தினையடர்த்துச் சீறியே - வெங்கைப்
 புழைக்குஞ் சரமுரித்துப் போர்க்கு மருணைக்கே
 தழைக்குஞ் சரபமொன்று தான். (சக)

குறம் - பதினான்குசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒன்று மூன்று நாடு னைக்க வந்து கேளு மரிவைமீ

ருதய மான ஈளகு நெல்லு மொற்றை பட்ட தாதலால்

கன்று மானு மழுவு மாக வொருவர் வந்து தோன்றினா
கண்ட மட்டி லேக றுப்பர் கைக்க பால ரவனாயும்
சென்று நாடி லருணை மீது காண லாகு நாமமுந்
தேவ ராய ரவர லாது தெய்வம் வேறு கண்டிலேம்
நின்று வாடு மிவட னுசை யிடர்த விர்ப்ப ராதலா
நீறு கொண்டு மூன்றி னோகை நெற்றி மீதி லெழுதுமே.()

இரங்கல் - இதுவுமது.

நெற்றி மீது கண்ப டைத்த வும்மை மாற னெய்வனோ
நீர ணிந்த வரவி ருக்க நெடிய தென்றன் முடுகுமோ
வெற்றி யான தாளி ருக்க மதிய மும்மை நலியுமோ
விரவு கங்கு லுமது கண்கள் வெயிலின் முன்பு நிறகுமோ
கறறை யான குழலி யெந்த வுதவி கொண்டு பகைவெலும்
கருணை கூர்தெ னருணை மேவு கலியு கத்து மெய்யரோ
செற்ற லார்கள் புரமெ ரித்த புழுக ணிப்ர தாபரோ
தேவ ராய ரோச கந்த தினவ சந்த ராயரோ. (ருக)

கார்காலம்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
தினைப்போது தானே நினைத்தாது மேலோ
சிறப்பான பேறீகுவோர்
வனத்தாடு சோண சலத்துடு தீரா
மயிற்பேடை காளோடைகள்
வினைப்பாவி யானேன் விழிப்பாயு நீரான்
மிசுத்தேறு கார்காலமே
தனித்தாவி சோர்வார் தமக்கால மேரீன்
சரங்கால மேகாலமே. (ருஉ)

இளவேனில் - நேரிசை அகவற்பா
காலையு மாலையுங் கைம்மலர் குவித்து
மாலு மயனும் வணங்குதற் கரியோன்

இமைக்குமு னுலக மியாவையும் படைத்தோன்
 தனக்கொரு தாயுந் தந்தையு மில்லோன்
 பழவினைக் கயிற்றிற் பல்லுயிர்ப் பாவை
 அழகுற நடிக்கத் திருநடம் புரிவோன்
 வினைவலை யறுக்கு மெய்த்தவ வேடன்
 மனவலைப் பிணிக்கு மான்மத நாதன்
 பேரூ மறுபத் தாரூ யிரம்பொன்
 மாறாத் தியாக வசந்தவி நோதன்
 அண்ணு மலைய னதிரும் கழலன்
 கண்ணு ரமுதன் கைலைப் பொருப்பின்
 மறலித் திசையின் மலயா சலமென
 இருத்திய துருத்திகொண் டிளங்கால் பரப்பிக்
 காவுலைப் பல்லவக் கனனு வசைப்பக்
 குறைவறு குயில்வாய்க் குறட்டினி லடக்கிப்
 பொறிதிக ழரிக்கரி யதனிடைச் சொரிந்துள்
 இசைத்திடு மஞ்சரிப் பசைக்கோ லசைத்து
 மதவீ ரனுக்கு வசந்தக் கருமான்
 பனிமலர்ச் சாயகம் பண்ணி நீட்டினன்
 இன்னமும் வந்திலர் கேள்வர்

புன்னையங் கருங்குழ லன்னமென் னடையே. (ரு௩)

மடக்கு - எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அன்னியமா சடையாரும் பின்னியமா சடையாரு

மடிமாற நடித்தாரு முடிமாற னடித்தாரும்

உன்னுமற மொழிந்தாரும் பின்னுமற மொழிந்தாரு

முகைத்திடுமா னேற்றாரு மிகைத்திடுமா னேற்றாரும்

என்னகத்தா முரியாருங் கொன்னகத்தா முரியாரு

மெருக்கித்தி மணத்தாரு முருக்கித்தி மணத்தாரும்

வன்னிவடி வனத்தாருஞ் சென்னிவடி வனத்தாரும்

வருகருணைப் பதியாரும் பெருகருணைப் பதியாரே. (ரு௪)

சம்பிரதம்

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாவைபொ ருக்கெழவுங் ககனம்வ டிப்படவும்

பரிதிவ டக்கெழவு நிருதிசு ணக்குறவும்

இரவுப கற்படவும் பகலிர வொத்திடவு

மெழிதினி யற்றிடுவோ மிவைசில வித்தைகளோ

அரவம ணிப்பணியா னனலகி ரிப்பெருமா

னருணைகி ரிக்கிணையா வவனித லத்திடையே

கருதிம னத்தினிலே சிறிதுரி னைத்தளவே

கதியைய ளித்திடுமோர் பதியு மு ணர்த்துவமே. (ருரு)

கருணைச்சிறப்பு - நேரிசைவெண்பா.

உள்ளத்தின் ஞான முயர்ந்தவிடத் தன்றியிருட்.

பள்ளத்தி லென்றும் படரா தே - வள்ளல்

அருண சலப்பெருமா னம்பிகையோர் பாகன்

கருண சலமாங் கடல். (ருரு)

பாண் - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கங்கை வார்சடைப் பரமர்தென் னருணையிற்

கடைதொறு நீபாட

அங்கை யாலிரு செவிபுதைத் தேத்துவோ

மருச்சுனன் நிருநாமம்

எங்கை மார்செவி பொறுக்குரின் னிசையெனு

மிடிக்குரன் மகிழ்வாரார்

மங்கை மார்செய லறிந்துகொள் பாணனே

மயிலெனப் புகழ்வாயே. (ரு௭)

தலைவியைப்புகழ்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

புடைசெறிந் தளிபாடு மிதழியந் தொடைமார்பர்

புவிபதஞ் சவிநாவொர்

மடையிளங் கயறாவு மருணையங் கிரிமீது
மலரணங் கெனமேவுவார்
நடையுமிந் திரவேழ மிருகையிந் திரதாரு
நயனமிந் திரநீலமே
இடையுமிந் திரசால னுதலுமிந் திரசாப
மிதழுமிந் திரகோபமே.

(ருஅ)

உருவெளி - கலிவிருத்தம்.
இந்திர கோபமா மிதழி பாகனார்
செந்தமி முருணைநந் தேருஞ் செல்லுமே
சுந்திர னோகையுஞ் சமர வாளியும்
மந்தர மேருவும் வனைந்து கொண்டவே.

(ருக)

தலைவியைவியத்தல்
எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
கொண்டலணி கண்டர்நிறை கங்கையணி செஞ்சடையர்
கொட்டரொரு பங்கி லுறைவார்
அண்டபகி ரண்டமள வங்கியென நின்றவதி
ருங்கழலர் தங்க ருணையீர்
கண்டிளது கொண்டன்மிசை திங்களெழு கின்றதிது
கண்டநிலை யுங்கண் முகமா
மண்டலமெ னுப்புதிய திங்கண்மிசை கொந்தளக
மஞ்சகுடி கொண்ட வடைவே.

(ரு௦)

நேரிசைவெண்பா.
அறித்தமதிச் சென்னியின்மே லம்பிருக்கு மற்றோ
இடத்திலே நாரி யிருக்கும் - தடக்கையிலே
ஏந்துசிலை விட்டிருக்கு மெம்மருணை நாதனார்
போந்து புரமெரித்த போது.

(ரு௧)

கார்காலம் - கலித்துறை.
போதற்குமரிதானவருணைசுலத்தீசர்பொன்மேருவாய்
ஏதப்படும்பாவமினமேபிரிந்தாரிதெண்ணுர்கொலோ

ஒத்தினீரோடுகனலுண்டுபுயன்மீளவுமிழ்தன்மைபோல்
காதற்குண்மடவார்மெய்பொன்பூசுமின்வீசுகார்காலமே. (௬௨)

தலைவியைவேண்டல் - கொச்சகக்கலிப்பா.
கார்வந்தா லன்னகறைக் கண்டனார் செங்கதிரோன்
தேர்வந்தா லும்பொழில்சூழ் தென்னருணை நன்னாட்டில்
ஆர்வந்தா லுந்தணியா தன்னமன் நீராளுலும்
நீர்வந்தா லாசை நெருப்பவியுங் காணுமே. (௬௩)

பனிக்காலம் - கலித்துறை.
காண்ம்பரந்தோலினுடையாளருணைசர்கைலாசமேல்
தூணங்கணிகர்தோளருறைகின்றநகருடுசொரியாதரோ
பூணங்கைவளைசிந்தமடவார்மனத்தேறுபுகைபோலவேள்
டாணங்களுதீர்கின்றதுகள்போலவுறைகால்பனிக்காலமே. ( )

நேரிசைபுவண்பா.
டண்ணிறந்த வாசவரிற் பஸ்கோடி மாண்டாலும்
எண்ணிறந்த வேத நிறந்தாலும் - கண்ணற்
கமைத்தவெலா மாண்டாலு மண்ணு மலையாரக்
கிமைப்பளவுங் கால மிலை. (௬௪)

தலைவனைவேண்டல்
ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
இலகொளி பரந்து மாரன் விடுகணை தூர்து நாடி
யிடுமிரு நெடுங்கண் மாதரார்
இலகரிய கொங்கை மீது பழநமுவி வந்து பாலின்
விழுவதென வந்து சேர்கிலீர்
மலகரி சூறிஞ்சி தேசி வைரவி சுரும்பு பாடும்
வயலருணை மங்கை பாகோ
பயலலர் கதம்ப தூளி யிருகமத சுகந்தம் வீசும்
பரிமள வசந்த ராசரோ. (௬௫)

மதங்கு.

ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வசிகரம் வயங்கு நீறு மபிநய புசங்க ராச

வலயமு மணிந்த தோளிநூர்

அசலகுல மங்கை பாகர் பரிமள வசந்த ராச

ரருணையின் வளங்கள் பாடியே

இசைபெற வரங்கி னூடு பவுரிகொண் மதங்கி யார்த

மிலகிவளர் கொங்கை யானையே

திசைபெற விருந்த யானை பிறகிட முனிந்து போர்செய்

திறலிப மனந்த மானவே. (சுஎ)

இதுவுமது - மடக்குக்கட்டளைக்கலிப்பா.

நதியைச் சூடதி ருங்கழ னாதனார்

நம்ப னாரந ணபுரி வீதிமேல்

சதியிற் பாடிந டிக்கும தங்கியார்

தந்த வாசைத ரிக்கும தங்கியார்

வதனத் தாற்சசி மண்டல மாறுமே

வந்தி ருந்தவிம் மண்டல மாறுமே

கதியிற் கொண்டது மந்தக் கரணமே

கண்ட பேர்க்கிலை யந்தக் கரணமே. (சுஅ)

குறம் - எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அருணமணி முலைக்கிரிமேற் செங்கை வைத்தா

யாகையா லருணகிரி யன்பன் மூதூர்

வருணமுலை கண்ணாரப் பார்த்தா யுன்றன்

மகிழ்நலுங்கண் னாரமுதன் வந்து கேளாய்

தரணியிலுன் ற்னைச்சேர்வன் முருகன் போலத்

தநயனாயும் பெறுவையிவை தீப்பு மாயின்

திருநிறைவண் டார்சூழலாய் குறமும் பாடேன்

சிறந்தகுறக் கூடையும்தான் தீண்டி லேனே. (சுசு)

மறம் - எண்சீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கீண்டரிய மடற்பனையின் சருகை வாரிச்
 சிற்றிரும்பாற் சுற்றிவரச் செருக்கிக் கூட்டி
 நீண்டதுவுஞ் சருண்டதுமா வரைந்து சுற்றி
 நிருபமெனக் கொடுத்தெதிரோ நிற்குந் தூதா
 தாண்டவமா மும்பரனா ரருணை நாட்டிற்
 தருமறப்பெண் டனைவேண்டிச் சமரிற் போந்து
 மாண்டவனோ நியகோணல் வளைக னுங்கள்
 வருங்கல்வழி வாயினடு மரங்க டாமே. (௭௦)

மடக்குக் கலிவிருத்தம்.

மறைக்கவனப்பரியாரும்வரைக்கவனப்பரியாரும்
 எறித்தவிரும்பிறையாருமெவரும்விரும்பிறையாரும்
 பொறுத்தசினவிடையாரும்பொருந்துசினவிடையாரும்
 அறத்தவளம்பதியாருமருணைவளம்பதியாரோ. (௭௧)

கலித்துறை.

ஆரணி துங்க னாரணி பங்க னருணைசன்
 தாரணி பஞ்சங் காரண நஞ்சந் தரியானேல்
 வாரண றெங்கே சாரண றெங்கே மலர்மேவும்
 பூரண றெங்கே நாரண றெங்கே போவாரோ. (௭௨)

தழை - கட்டளைக்கலிப்பார்.

போந்த போதக நல்லுரி யாடையா
 போர்வை யாளர் புகழரு ணைக்குளே
 ஈந்த சூத நறுந்தழை யையடேன
 யெங்கண் மாத றெடுத்து மகிழ்ச்சியாய்
 மோந்த போது துவண்டது மெய்யிலே
 மொய்த்த போது புலர்ந்தது கண்ணினீர்.
 பாய்ந்த போது நனைந்தது மீளவும்
 பார்த்த டோது பசந்து மலர்ந்ததே. (௭௩)

இரங்கல் மடக்கு
எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
மலரித ழித்தொடைபான் மதியணி வித்தகனா
மலைமக ளற்புதனார் வயலரு ணைப்பதிசூழ்
குலவுமி டக்கழியே பலவுமி டக்கழியே
குறவையி னக்கயலே யுறவுமெ னக்கயலே
சலமிசு முற்பலமே தளர்வது முற்பலமே
சருவும னத்திடனோ தழுவும னத்திடனோ
இலைநெரி சற்பனையே யிவருணா சற்பனையே
யினியப னித்தினாயே யினியிலை நித்தினாயே. (எசு)

சுவடுகண்டிரங்கல்
எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
நித்த னம்பனரு னுச லத்திருவை
நின்று தேடியுழ ினஞ்சமே
இத்த டஞ்சரம டங்க வோவிதல
தில்லை வேறுமா மிதனிடை
அத்தி நின்றவிட மவ்வி டஞ்சிலைகொ
ளரசு நின்றவிட முவ்விடம்
எய்து ளஞ்சியிள வஞ்சி நின்றவிட
மவ்வி டஞ்சுவடு மேவுமே. (எரு)

மடல்விலக்கு - கலிவிருத்தம்.

ஏறுடை யண்ணலா னோழை பாகனார்
ஆறணி சென்னியா றருணை வெற்பனோ
கூறொரு பெண்ணையே கூட வேண்டுவார்
வேறொரு பெண்ணையே வெட்டு வார்கொலோ. (எசு)
தவம் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
ரயந்தல மருந்தருந்தி யரிய யோக
வகைபுரிந்து வாயுவுள்ளே யடக்கினாலும்

காய்ந்தவிருப் பூசியிலே தவஞ்செய் தாலுங்
காயம்வருந் திடுவதல்லாம் கதிவே றுண்டோ
ஆய்ந்ததிரு நீறணிந்தைந் தெழுத்தை யோதி
யகமகிழ்ந்து சிவாகமத்தி னடைவை யோர்ந்தே
ஏய்ந்தருண சலத்தைவலங் கொண்டா ரன்றோ
விமைக்குமுன்னே கைலைமலை யிடங்கொண் டாரோ. (௭௭)

மாலையிரத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
இலங்கியதிங்கனெழுந்தாலெங்கண்மின்வெங்கதினொன்பாள்
கலங்கினளாமினுமன்னாக்கமலங்குவியாவோ
அலங்கியவெங்கதிர் தானேசோணகிரிப்பெருமானே
அலங்கலையென்றுகொடுப்பாயன்றதுவெண்மதியாமே. (௭௮)

நேரிசைவெண்பா.

ஆற்றுங்காற் கஞ்சத் தவர்து மரைக்கண்ணர்
சாறஹங்காற் கண்ணரவர் தந்தையார் - கீற்றுமதி
முடும் பெருமானைச் சோணகிரி வித்தகனைத்
தேடுவதிங் கெப்படியோ சேர்ந்து. (௭௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சேணு திருவுடைச்செல்வரைக்காணிற்சிறப்புச்செய்து
பேணுதவருமுண்டோபுவிமீதிற்பெருத்தெழுந்து
சோணுசுவடிவாய்வெளியாய்நின்றசோதிதனைக்
காணுத்கண்ணனைச்சொல்வாசெந்தாமரைக்கண்ணனென்றே. (80)

தவம் - நேரிசைவெண்பா.

என்றுமதிக் கண்ணு ரிமைவரநு ணுபுரியில்
நின்றுதவம் புரியாய் நெஞ்சமே - பொன்றிரளான்
மாதனாயா னுயிழைசூழ் மாதனாயா னீதுவணிடு
மாதனாயா னுமையென் சொல்வாய். (81)

இடைச்சியார்

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லாடி னுமக்கிரண்டு பசுவே யுண்டு
சுமந்திடுபாற் கலசமுமத் துணையா மீதும்
அல்லாம லிடையின்மிக விளைத்துப் போளீ
ராயிருந்து மிடைமதியோ வகந்தை தானே
புல்லாரென் பணிதொடையா ரருணை நாட்டிற்
பொதுவர்குல மங்கையோ புவிமேற் கண்டோம்
எல்லாரூந் தனித்தனியே டெடுத்தக் காலு
மிரண்டுமுனா யாமலகன் றேகுவீனோ. (அ௨)

இதுவுமது-கட்டளைக்கலித்துறை.

வீரனை நல்கி மகமுறு செய்த விடைக்கொடியார்
காரணி கண்ட ரருணை சலத்திற் கலசங்கொண்டு
மோரது கூறு மிடையின மாநகரு முண்டகம்போல்
ஈரடி மெல்லினம் வல்லின மாரு மிருதனமே. (அ௩)

தலைவி யிளமை யுணர்த்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
தடனாக மணிவெயிலும் பிறையுமிழு நிலவுமெதிரா
சடிந் நாதன்
அடனாக நெடுஞ்சிலையா னசுரர்புர மெரித்தபிரா
னருணை நாட்டில்
திடனாக மனையவளோ தனஞ்சிறிதுங் காணாத
சிறியார் தம்மைக்
கடனாக நீர்வினவிப் பிணைதேடி முறிதனையென்
கைக்கொண் டோ, (அ௪)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கையடைந்த மழுமானுஞ் செழுமானு முழைம னுங்
கயலு மானும்

மையடைந்த விழிமானு முடனாக வருணேசா

வருகு வாரோ

மெய்யடைந்த நிறங்கருகி விழிகளும்பஞ் சடைந்துவர

மிடற்றி னூடே

ஐயடைந்து படாந்துவர யமனடர்ந்து தொடாந்துவரு

மன்று தானே.

(அரு)

தலைவன்சொல்லல்-நேரிசைவெண்பா.

அண்ணை மலையா ரருணையனை யீரும்மைக்

'கண்ணாலஞ் செய்தான் கமலத்தோன் - எண்ண

திணைக்கோலஞ் செய்தமுலை யேந்திழையீ றொன்னை

மணக்கோலஞ் செய்தான் மதன்.

(அசு)

கொற்றியார்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மழலைமொழி யிசையாஹங் கொடும்பார்வை யதனாஹ

மயக்க மாகிச்

சுழலிம்விட ரரவமெலாம் ப-மெடுத்த முன்னாடத்

தோன்றி னீரோ

அழலுருவ மணிகரத்த ரருணகிரி வளநாட்டி

லளிவாந் தூதும்

குழலொருசற் றுண்டாயி னெப்படியோ வாட்டிடுவீர

கொற்றியாரோ.

(அள)

இதுவுமது - கொச்சகக்கலிப்பா.

ஆரித்தி சூடு மருணேசர் நன்னாட்டில்

வாரிறகு கொங்கை மலையமக்குழி கொற்றீரோ

பேரிருள்போய் நாமப் பிறைநிலவு கண்டொளிக்கக்

கூரியகண் ணில்லார் குழல்குறைந்தா றொன்பாரோ.

(ஆஅ)

வஞ்சித்துறை.

பாணர் மொழிநிறை

சோனா சலரடி.

பேணு தவனுறு

மாணு நரகமே.

(௨)

வஞ்சி விருத்தம்.

நரக வாதையில் வன்பிறார்

தரணி மீதொரு கொன்பெறார்

சுரநு லோகமு மின்புறார்

அருணை நாயக ரன்புறார்.

(௩)

வேற்றொலி வெண்டுறை.

அருணையதிருங்கழலராறணிசெஞ்சடையாளரரிவைபாகர்

கருணைநெடுங்கடலானபெருமானார் தாடொழுதார்கதியைநாடி

மரணமிலாவிமையவர்தம்வானுலகமன்றே

[௪]

பொருணிறைபுநான்மறையோர்புகலுமத்தாட்டிவே.

(௫)

இரங்கல் - கலித்துறை.

பூவுண்டவிடையாளரருணைசு தீசர்பொன்மேருவாய்

பாவுண்டபுகழாளர் பிரியேடு எனச்சொன்னபருவத்திலே

காவுண்டுகுயிலுண்மெயிலுண்டுகிளியுண்டுகனிதூவுதே

மாவுண்டுகுருகுண்டிதிருகுண்டமனனுண்மிறவாமலே.

(௬)

வெறிவிலக்கு-கலிவிருத்தம்.

வாங்குவில் லேர்நுதல் வயங்கு மாதரீர்

ஈங்கிவ ளொருவர்கை யேட்டை வாங்கினால்

ஆங்கடு வணிந்தவ ரருணை நாட்டிலே

நீங்கண்மை யழிப்பது நீதி யல்லவே.

(௭)

தலைவியைப்புகழ்தல்-கட்டளைக்கலித்துறை.

அள்ளற்கடல்விடநீங்காதகண்டரருணைவெற்பிற்

பின்புனைப்பி னுறையுஞ்சிலையுமொப்பாது தற்பேதைநல்லாள்

வள்ளற்குழைபொருகண்ணுக்குத்தோற்றம்பும்வாரிதியுங்

கள்ளக்கயலுடிராசியின்மீதுங்கடைப்பட்டதே.

(௮)

வலைச்சியார்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தேவியிட மகலாத வருணகிரி வளநாட்டிற்

தெருக்க டோறும்

மாவிரத முனிவொலா மயல்கூரக் கயல்கூறும்

வலைச்சி யாரோ

காவிதிகழ் வாவியிலே மீன்பிடித்து வருவோனாக்

கண்டோங் கண்டோர்

ஆவியெலாம் பிடித்திழுக்கு முமைப்போல வொருவனாக்

டறிந்தி லோமே.

(௬௫)

வலைச்சியார்-நேரிசைவெண்பா.

மேலா தணிசடையார வீறருணை வீதியிலே

மாலாக வந்த வலைச்சியாரோ - காலா

மிருவரா லுங்காட்டும் யான்பிடிக்கக் காதல்

ஒருவரா லுந்தீரு மோ.

(௬௬)

செவிலி நற்றுகைத்தேற்றல்

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒருவ ராலுமணு காத நாளிலே

வுயிரி னானவொரு கேள்வ னுசையால்

முருவி னாலுமென தாரு நாணையே

வழிக டோறுமினி நாடி மீளவே

கருணை நீதிமனை பேணு மாதாடன்

கடல்க ளேழுமலை யேழு மேழுமா

வருணா சூழுமுல கேழு மேழுமா

வருணை நாதாசர பாவ தாரமே.

(௬௭)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தாரிலுங்கு மறைமுடிவி னடித்தருளு மருணேசா

தமது நாட்டில்

நாரியர்மேன் மனமகிழு மளியினங்கா னொருவாத்தை
நவிலக் கேளீர்

ஏரிருக்கும் கைதையெலாஞ் சோறிருக்க நீரிருக்கு
மிடங்க டோறும்

வேரிமலாத் தேனிருக்க விவர்கூழை விரும்பிவந்தேன்
விழுகின் றீளே. (௯௮)

தலைவியவையவ வருமைசொல்லல்
அறுசீர்க்கழிநெடிஸ் ஆசிரியவிருத்தர்.

ஏமநெடுஞ் சிலைவனைத்த பெருமானா ரருணகிரி
யிறைவர் நாட்டிற்

ருமனாமண் டபத்துறையு மடநதையிடை யெழுதவென்
றத் தலைவ னோ

மாமுயற்கொம் பினிலேறி விசம்பலரைப் பறித்துமுனம்
வடிவி லாதோன்

ஆமைமயிர்க் கயிறுகொரி தொடுத்தணிந்த புதுமையிட
மருமை யாமே. (௯௯)

தலைவினாகயுறை யேற்றமைசொல்லல்
கட்டளைக்கலிப்பா.

ஆரவ லாக்கழி யாவா நல்குவா

ரத்த னாரந னுபுரி வெற்போ

பாவி யப்புற நீர்தரு மாமணி

பட்ட பாடு பகர்ந்திட லாகுமோ

காரா முற்குமு டிமணி யாயிரு

கண்கண் மீதுறு கண்மணி யாய்முலை

சேர்த லுற்றபொ முதிரு குன்றிலுஞ்

சென்று லாவூந் தினமணி யானதே. (௧௦௦)

திருவருணைக்கலம்பகம்

MAHARISHI ADHYAYA

IR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

TIRUVANMIYUR 11 MADRAS 41

I.பதி.)

கணபதிதனை.

ஆரணி ஜாகோ

தண்டு குண்ணத்தூர்

ஸ்ரீ ஆஞ்சனையர்
பதிகம்.

இது

மேற்படியூர் அன்பர்கள் விரும்பியபடி

காமக்கூர் செந்தமிழ்ப் போதகாசிரியர்

மு. சுந்தர முதலியார்

இயற்றி

ஆரணி

வித்தியா ரத்நாகர வச்சக்கூடத்தில்
அச்சிற்பதிப்பித்தது.

இரௌத்திரிஸ்ரீ தைஸ்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

1018

உ சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆரணி ஜாகீர் போர்டு ஹைஸ்கூல்
முதல் உதவி உபாத்தியாயர்
ஸ்ரீமத் M. S. மீனாட்சி சுந்தரமையர், B.A., I. T.,
அவர்கள் இயற்றிய

வெண்பாக்கள்.

சீராருந் தண்டுகுண்ணத்தூர்மலைமேற் செர்திலங்குஞ்
சீராம தூதன் திருப்புகழால் — ஊராரின்
உள்ளவ குளிர்விப்பான் ஒண்பதிகம் பாடினான
வள்ளலெஞ் சுந்தரப் பேர் மன்.

சுரமக்கூர் சுந்தரப்பேர் வள்ளல் சுவிராசன்
ஆமக்கூர் ஞான அம்மத்தன் — ராமற்கோர்
தூதன் புகழ் விரித்தோர் தூப்பதிகம் தான்புனைந்தான்
தூதன் பதஞ்சேர் தவன்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

உ
கணபதி துணை
ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் பதிகம்.

காப்பு வெண்பா.

தண்டுக்குண்ணை தார்மலைமேற்றங்கும த் மான்மீது
கண்டுரிகாநறபதிகங் கட்டுரைக்க — விண்புபுகழ்
செஞ்சடைச்செஞ்சமுதன் சேயனருளி ஞ்சமுதன்
செஞ்சரணக்கஞ்சமலா செப்பு.

ஆசிரிய விருத்தம்.

இஃதுவினபடையினால் சூரியனபடையினால்
எழிலாமெரிப்படையினால்
நச்சுரன்படையினால் வாயுவினபடையினால்
ஏற்றகருடன்படையினால்
நந்தரிப்படையினால் வீந்திரன்படையினால்
நமனாவிடம் படையினால்
நூனம்வன்படையினால் வருணமாப்படையினால்
நன்மதன்படைகள்முதலா

எந்தவிதபடைகளாலும் கலங்கா சரின
 இணையற்ற திருமேனிமேல
 நிருமுகன்விட்ட படையாறகளிசகவா
 எனியேனையாண்டருளுவாய்
 தந்தாவளங்குளபல நந்தாதுவீனையாடு
 தண்டலேகமேளாறுகிவளருந
 தண்டுணணைத்தூரில விண்டுவினமுடிமேற்
 றழைக்கு மறுமந்ததேவே

பழகொளிமிசூ திட்ட மணிமகரகுண்டலம்
 பளபளப்பாகவாட
 பாங்குபெற்றிலகுமரை மணியாடமரைமலாப
 பததுபுரங்களா
 அழகுமணிகொண்ட புத்திய பதககமேகாண்வ
 யரியதோளம் திலாட
 அந்தமிகுகொவவை பழதைதங்காதிருவாய்
 லருளுநகைநிலவுமாட
 மதாழுகிளநகந்தரந தன்னிலமணிவடமாட
 தொந்திதோடுமனராடிட
 விதால்லரக்கயர் வயிறுநெரிமிசூந்தாடிடத
 ஶாண்டியமகாணுபாவா
 தழலமேனிகொண்டமுககண கொண்டவீரனே
 தமியேனையாண்டருளுவாய்
 தண்டுணணைத்தூரில விண்டுவினமுடிமேற்
 றழைக்கு மறுமந்ததேவே
 வடதிணைக் கொலமுகமுன் கிழக்குத்திககு
 னந்திமுகமுநதெற்கினில்

ஷரமணநரசிங்கமுகமுகம் குடக்குதிசை
 வளர்கருடமுகமடைந்தே
 அடல்சேருமுசசியிற் குதிரைமுகமுகங்கொண்
 டறைந்தவதனங்கடேரஹும்
 அழகுவிழிமுன்றுவித மைந்துமுகமும்பத்தொ
 டைந்துவிழிகளையுங்கொடு
 நடமாடுகின்றதடியையன் பொடறுகாலமும்
 நவிலுமெய்ஞ்ஞானியர்க்கு
 ஞானமுந்திருவருளு முதவுபரமாத்மனே
 நாயேனையாண்டருளுவாய்
 தடமாகமஞ்சன்கன்னல்வாழைதெய்குடன்
 றண்கமுகுபலவேவாங்குடு
 தண்டுகுணணத்தூரில்விண்ணென்முடிமேற்
 றழைக்கும, நமந்ததேவே

ஒருசக்கரத்தையுங் குதிரையேழையுமந்த
 ன்னபாதத்தவனையும்
 உடையதேருனதுபாரம்பொறுக்காமையை
 யுணர்ந்துவடமேருசிகரத்
 தொருதாளுமற்றந்ததேரின் மிசையொருதாளு
 முன்றிருரியனிடத்தி
 லொப்பற்றநவனியாகரணமுழுதுங்கற்ற
 வுத்தியில்மிகுந்தமணியே
 திருவுற்றராமலுக்கடிமைசெயவஞ்சன
 தேவிககனாபுதித்த
 தேவனேநின்னடிக்கடிமைசெயவடியனைச்
 சேர்த்தாள்வதெந்ததாரோ

MAHAMAHOPADHYAYA
 U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
 1990

தருமீதுகிளிமுதலகற்றுகலமுறரிதந்
 தமிழிலேகவொலியெழுமபும
 தண்டுகுண்ணத்தூரிலிண்டுவிண்முடிமேற்
 றழைக்குமதுமந்ததேதவே.

அரக்கனெனதன்னையாஞ்சிதையெடுத்தவரி
 யலையிட்டிருக்கிறுளே

அன்றியோர்மலையிட்டிருக்கிறுளே தேவ
 ரகமிட்டிருக்கிறுளே

தரையிலெவவிடமிட்டிருக்கிறுளேவென்று
 சஞ்சலங்கொண்டுவாடுஞ்

சமயத்திலெதிரிட்டபொங்கரிற்றுன்பமாஞ்
 சாகரத்துள்ளமுந்தம

மரையொத்தகண்ணன்மணியண்ணனருமனைவியா
 மாதரசியடிவணங்கி

வரமிட்டமோதிரந்தலையிட்டதூதனை
 மைந்தனுக்கருளசெய்குவாய்

தரமுற்றவானைமீனெருமையின்பாதுண்டு
 தாவுதண்பனைகள்சூழந்த

தண்டுகுண்ணத்தூரில்விண்டுவிண்முடிமேற்
 றழைக்குமதுமந்ததேதவே.

பகையாமிலக்கையிலகப்பட்டுமிகுபாடு
 படுமனைதன்னுயிரையும

பாவையவள் சென்றவழி பார்த்துப் புலம்புமொரு
பரமராமன் னுயிரையும்

இகவாமலுணவையுந் தூக்கத்தையுந் தள்ளு
மினையபெருமாளுயிரையும்

இராகவன்கழல்ன்றிவேறு துணையெயில்லை
எனுமவிழ்வுணனுயிரையும்

தொகையெழுபத்துவெள்ளஞ்சேனையுயிரையும்
தூயபரதன் னுயிரையும்

தொல்லுலகுபல்வகைப்பட்டபல்லுயிரையுஞ்
சுகமுறக்காதத்தீரா

ககையாகஇவவேளை கதியற்றுவாட்டமுறு
தமியனைக்காததருளுவாய்

தண்டுகுண்ணததூரிலவிண்டு வின்முடிமேற்
றழைக்குமறுமந்ததேவே.

(6)

மலையவருகின் றபலபரியைப்புடைத்தொழுகு
மதகரிகளைப்புடைத்து

மாயஞ்செய்யவுணர்களை மாளபுடைத்துமிக
வருசேனையதிபரைபெலாம்

ஆனையப்புடைத்து முனைவானைப்புடைத்துவரு
மடியையப்புடைத்துவிரவார்

அம்புசிறைதலைமுதல சகலமுந்தவிடுபொடி
யாப்பறக்கப்புடைத்துத்

தொலைபாதவிஜயகம்பத்தின்மேலெறியிரு
தோளைப்புடைத்துநாளுந்

தேரலாதகேகாலாகலம் பெற்றசிக்கமே

கொண்டனைக்காததருளுவாய்

தலையகன்றிட்டபூமபொய்கைசேர்சேரலைவான்

தூவுநலவளமிருந்த

தண்டுகுண்ணத்தூரில்விண்டுவினமுடிமேற

றழைக்குமறுமந்ததேதவே

(7)

ஏரெலாங்கொண்டொளிருதேரெலாமனல்சிறிது

மேங்காவரக்காமேயு

மிடமெலாமனலபெரியதடமெலாமனல்யாரு

மேருமவழியெலாமனல

காரெலாமனல்பருகு நீரெலாமனலபடைக

கடெலாமனலமாதாகள

கலையெலாமனலவாகள தலையெலாமனல்நீண்ட

காடுமேமெலாமனல

சீரெலாங்கொண்டவைதகியுறைதருவொழிய

திண்ணதேசாகத்தருவெலாம

செடியெலாமடியெலாமுடியெலாமவேரெலாம்

தேவர்வாழ்கையிலாகுஞ்

சாரெலாமனலிட்டுவெற்றிபெறுசிக்கமே

தமிழேயனையாண்டருளுவாய்

தண்டுகுண்ணத்தூரில்விண்டுவினமுடிமேற்

றழைக்குமறுமந்ததேதவே

(8)

வா லிநாற்பலபேபரைதோனிநாற்பலபேபரை

வாயினாற்பலபேபர்களை

மல்லினாற்பலபேபரைகலவிநாற்பலபேபரை

மார்மிநாற்பலபேபர்களை

காலினாற்பலபேபரைகையினாற்பலபேபரை

கதியினாற்பலபேபர்களை

கதையினாற்பலபேபரையுதையினாற்பலபேபரை

கடலபேபாலவருபடையெலாம

கோலிமூழுதுங்கொன்றுகளமெலாமலகைநரி

கூததாடவிநதாஜிததுட்

குலையசெங்குருதிபாரேருடாவணனிடங்

குறுகைசெருககோகிபேபாய்த்

தாலமேலவாலினாலாசனஞ்செய்ததிற்

றங்கியமகாதிரனை

தண்டுகுண்ணைதூரிலவிண்டுவினமுடிமேற

றழைக்குமநுமநததேவே

(9)

பண்ணுமறிதுயில்விட்டபேபாத்தியிற்றயாதன்

பாலனாகப்பிறந்து

பாலையதாடகைகொன்றுமுனிமகமுடித்துமுனி

பத்தினிக்கருள்புரிந்து

எண்ணுசீவதையமணஞ்செய்துமழாரம்னை

யிகல்விவன்றுசிறற்றன்னைசொல்

இகவர துவனமேகிவரு மாணையெய்து தன்
 நெழில் மாணை விட்டுநீங்கி
 அண்ணலு றுசேனையொடு கடல்தர ண்டிலங்கையை
 யடைந் துபேரர்செய்தபெருமான்
 அன்புசெய்து தனேவாயுமகனையிந்த
 அடியனைக்காத்தருளுவாய்
 தண்ணீர்நிரம்பிகழைத்தலியெனவுங்கதவி
 தாழையெனவுஞ்செழிக்கூர்
 தண்டுருண்ணத் தூரில்விண்டுவினமுடிமேற்
 றழைக்குமதுமந்ததேதவே

(10)

முற்றிற்று.

மகாமகோபாத்தாயா, டாக்.
 வெ. சாமிநாதையர் நூல்.
 அடைபாறு, சென்னை-20.

வ.

1911

கருகதாபிதை

ஸ்ரீ நாளாபிதேயே நம: சரோத

ஸ்ரீ செங்குநாபிதேயே நம: சரோத

திருநாபிதேயே

சுருகதாபிதை

சுருகதாபிதேயே நம: சரோத

சுருகதாபிதை

திருநாபிதேயே நம: சரோத

சுருகதாபிதை

சுருகதாபிதை

41 1911 தே செனனை.

1412.

புலவர் கருத்துரை.

சென்னை-சித்தாந்தப் பிரகாச சபைத் தலைவர்

வித்வான் திருவாளர் பாரிப்பாக்கம் கண்ணப்ப முதலியார்

எழுதிய வசனம்

கெழுதகை நண்பா புராணிகர் கிரு. ரா. கோவிந்தசாமி நாயுடு அவர்களாலியற்றப்பெற்ற திருத்தணிகைச் செங்கல்வராயர் பதிகத்தைக் கண்ணுற்றேன். அஃது எல்லோர்க்கும் பொருளெளிதின் விளங்கக்கூடிய இயற்சொற்களாலே யாக்கப்பெற்று இடையிடையே முன்றோர் மொழிபொருள் பல விரயி விற்க, ஆசிரியரின் அன்புற்றைத் மனநிலையை விளக்கும் வகையால் அமைந்திலங்குகின்றது, 'செந்தமிழின் வைதாரையு மங்கு வாழவைப்போ' என்கிய செவ்வேள், நண்பா அவர்கள் கருத்தினை நிறைவேற்றுவீர்ப்பாளுகவென அவனது திருவடித் தாமரைகளை வழுத்துகின்றேன்.

சென்னை யகமென் பிரஸ் அதிபரும், 'டாடராஜர் விண்ணப் பப் பாமாலை' 'சிவகாமி அம்பாள் பாமாலை' 'சிவகாமி அம்பாள் துதி' 'பலதேவா தோத்திரக்கீர்த்தனை' என்னும் இப்பிரபந்தங்களின் ஆசிரியரும், அருந்தவ நெறியொழுதும் அறிஞரும், அடியேனுடைய அகத்திற்றினையாத ஆவலருமாகிய புராணிகர் திருமிகு இரா. கோவிந்தசாமி நாயுடவர்கள் இயற்றிய திருத்தணிகைச் செங்கல்வராயர் பதிகம் அவருக்கேயன்றி உள முவந்தோதுநருக்கெல்லாம் உவகையின்பம் ஒருங்குளிக்க வல்லதென்பதொரு தலையேயாம்.

இங்ஙனம் :

புராணிகர் காளத்தி இ. சிதம்பரசாமி பாண்டியர்.

சிவமயம்.

திருத்தணிகை
ஸ்ரீ வள்ளிதேவசேனா சமேத

ஸ்ரீ செங்கல்வராயப்பெருமான் திருப்பதிகம்

காப்பு—வண்பா

சீமார் திருத்தணிகைச செங்கல்வ ராயன்மேல்
நேரார பதிகம் நிகழ்ததிடவே—ஏரார
கரிமுகமகொள் தேவே கடையேன் றனககுப்
பரிவுத விழச சொல் வீராய் பார்த்து.

நூ ல் .

பதினான்குசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருததம்

1. சாகொண்ட முருகாரின் கிருமுகமும் திருவிழியும்
திருவாயின் திவய நகையும்
திருமாரும் திகழ்கிருமுப் புரி னாலும் திருவயிறும்
திரு வசுட்டும் தருசே நரும
ஏர்கொண்ட எழிற்றுவினும் எழிற்பூணும் இணையில்லா
எழிலடியும் எழிலார வேலும்
எழிற்கோழிக் கொடியுமெழில் மணிமயிலும் கண்டுன
இருவினைகள் இரிப்ப தென்றே [னென்
நோகொண்ட சிவபெருமான நுதற்கண்ணில் வந்தமரா
நீடும் தன் பொழித்த வள்ளால்
நினைந்துருகும் அடியவாகட் கணிமயில்மேல் ஏறிவந்து
நீடருளைத் தந்தாள் வோனே
போகொண்ட சூரனுடல் பிளந்தமரா துயரொழித்த
புகழோனே பொற்பு மிக்க
புண்ணியனே வரைகிழித்த திண்ணியனே எழில்வனரும்
பொழிற்றணிகைத் தேவ தேவே.

2. எண்ணரிய பிரவித்தொறும செயதுவநத புண்ணியததால
 இமமணிதப பிறபடு தெதும
 இச்சகதகின் வாழலினைமெய யெனாடியேன நம்பியுனை
 எண்ணுமல இன்னையும் மொளசில
 எண்ணறம்காண னுசசெயலே யண்ணியெண்ணி
 எயதுகின்ற இடரகணுக கொல்லையிலலை
 எததனைதுன புறநூலுந் நின்றமயின வழிநபுசுதை
 எடுத்துரைக்க வரம நுளவாட
 விண்ணவாகள பண்ணவாகள மண்ணவாகள வியாதேததும
 விதததனை விமலக கோடுன
 மெயமபையனே துயமைமடனே மெய்நின்றத
 துத்பபோரை வியகரவரன செயதான வோனே
 எண்ணரிய பலகோடி அண்ட உடல மொளசில
 இனிசுளசுட இரைகர மேனே
 இச்சகரானவகிரியா சச்சகவரன வடிவான
 வழிற்றணிகைத தேவ தேவீவ
3. மெய்யென்னும பெய்யுடய நல்லெனது உடலிதேவனை
 மேலோரகள கொடுக்குமாய
 மின்னாசை பெரனாருசை மனநாசை மெய்யுடய உடலுந்
 உடலுதலைது தரண்தனனில
 உய்யுதற்குச செயநெறியை உரைமல இடுக உறுப
 உலுததெனென்பாடு உவா துனரனை
 உண்மைபுருக காட்டியரு னோட்டியுயும மொளசிலாறி
 ஓபபிலருட செலவாநீவாட
 செயயவயில் தாககியினா தேசுகனே சினமயனே
 த்ணமையனே திகழும தேனே
 சிவனான முனிவாசனுக கருளபுரியும திரிபுரார்
 திருமகனே தேவ ருயாய
 வெயயவரும குரனைவென நன்றநத வேலவனே
 மேலவனே சுரரும மேலவனும்
 வியனுலகோ விரகசனரி பூதலானோ வியந்தேததா
 விழைதணிகைத தேவ தேவீவ.

1. மடியாத மனமென்னும் இருள்செறிந்த
 பிறவிபெணா வனத்தனனில் காம மென்னும்
 மழைதன்னில் கனைந்துபொல்லா மாயையென்று
 செப்புகின்ற வழியாக மருண்டு செல்கால்
 படியாவைப் புலவேடா கைதன்னில் நான்சிக்கிப்
 பகரறிவாம பெருந்த னத்தைப்
 பறிகொடுக்கீத கலங்குமெனக் கூன்னருளே நீகொடுத்ததுப்
 பாவியேனை பரிந்தே யானவாய்
 2. செடியாய சீவியைக்கூத கீயான பெருமானே
 செருக்கழித்த செம்மை யோகம்
 சித்தமல மறுவித்து கிருவருளைப் பாஸிக்கும்
 சீமானே தெளிவாம தேனை
 கடியாந்த கடப்பமலா மாலேமணம் கமழமாபா
 கருவேலா கருணை நாதா
 கரவிலலா உள்ளத்தார்க் கருளளிக்கும்
 கவின ரணிகைத் தேவ தேவே.

3. இல்லாமை என்னுமொரு பொல்லாக பாவியினால்
 வினாபயான் இடரு மயல்
 ஏற்காமல் ஏற்பவாகட் கில்லையெனச்
 சொல்லாமல் இழிந்தாழிசுக் கியற்றி ராமல்
 கல்லாத புல்லாடன் சேராமல் பிணிகளினால்
 கலங்கிடிக் குணியு ரூடல்
 சுற்றவாகள பால்முடிணைத் தும்கித்திசு
 சோராமல் காத்துண்டன அருளை நவாய்
 ஒல்லாத செயலாளாய் மகிளப்பவனை
 உத்தமாகட் கொடியாமல் விளங்குவோனே
 உலகெங்கும் நிறைந்துமுயிர உய்த்திடவே
 கருத்தளிசொகாண் மறைகின்ற கருணை யானே
 சொல்லா லும் மனஞலும் தொடரவொண்ணச்
 சூகசுமனை துவடியார்க் கருளீ வோனே
 சுத்தமுத்த கத்தரித்த என்னுமொலிசு
 சுருதுகடாம் துதிதணிகைத் தேவதேவே.

6. தெதனைவி கததுமுறையிட்டானா

அதனைநின்றன எழிறசெவியில் எரக விலகல்
என உயனவே மெவ டிகத முறநிடுவேன இப்படிநீ
இருபு தவுமர்கி தானே
வததனைபோட களைகட்காண்டி குந பட்டி ரசது
எண்ணிப்பால் மருண்ட யுநநி ர வாகள்
வள்ளாய் ரனமைப்குள் யாதாமல்
ஏகசூரிய ந எந செயவேன இராவா பந்தாய
சுததருரை பாடுகுறைய செ கல் வி
னனகுடிவன சிநவ்வா கரக நழை
சுததருநறு மீசாநா ல பழமு லே
லையாதி சிருததலதகல் மீம மகத
இததசியே எனபால் விநவ நய
வதனனுடைய இடிகனைசு காபட ம மயா
ஏழையைய ந பபிபு ரசய னு ரெ ருதா ரக
துனகடனம் எழிறநன்கைசு தேவ தேவே

7. நரகுணமொன றில்லாமல் கலிலே ரபால் உச்சமாமல்

நறகேளவ் கேட்டி டாமல்
நறவமுத செயயாமல் நலவறமு மாயாமல்
நறபுசைய மசெய யாமல்
துறகுணமே மிக்கெடு ண்டு உறபலவா
தீவினைகள் துண்டிடு உல செயகி லோனயான
வதாலவ்னை தான இன்ன மதன அறியாமல் பத
துயாபோக்கிக காப்பாய ஐபா மனதன
நிறகுணனை நன்மலனே ந்தகியனே
எனததத தது நினைக குமனபாக கருளசெய வோனே
கிருபியுமாய ருபியுமாய இந்ரபபவமீன லமயில்
நீளமுதுகி லேறு வோனே
பறகுணனுக கருளானுக குபதேசுரு செயவான
பணடிதனே தயவி லாத
பாவிகளுக கெட்டாத பரமபொருளே பததருளம்
பயில்தணிகைத தேவ தேவே.

அம்புலியில் பெற்றற்கரிய பிறவிதனைப்
 பெற்றுநல்ல அறச்செயல்கள் ஆற்றி டாமல்
 அவச்செயலே செய்துபொல்லா மனவசப்பட்ட
 டேயுழன்று ஆவியுய்ய வழிதே டாமல்
 மம்புசெயும் வாழ்வைநம்பி வறியவாகட்
 குதவிசெயும் வழிகொள்ளாமல் மசிக லக்தும்
 வன்பிணியால் மனங்கலங்கி வாடு பியான்
 நன்றாக வாழுகெறி செய்வாய் ஐயா
 ம்புலியின் கலையிலொன்றை அணிக்தரிவன்
 மகிழ்ச்சி என்ற அருங்குமரா ஆயிலார் வேலா
 அருங்குன்றைப் பிளந்துக் கீரரைக்காத்
 தருள் புரிந்த ஆதியனே ஆண்மை யோனே
 உம்பொன்றும் போற்றுகின்ற திருவாளா
 கும்பமுனிக் குபதேசம் செய்தாண் டோனே
 உலவாத புகழ்படைத்த அருணகிரி யார்போற்றும்
 உயாதணிகைத் தேவ தேவே.

4. அவலஞ்செய் வயிறதனை வளர்த்திடப்பல்
 தொழில்களைச்செய் தல்லலைக்கொண் டுழலுகின்றேன்
 அவனிதனில் வினைப்போல அலைந்துமனம்
 புண்ணாவார் யாருமில் என்றும்என்பால்
 கவலையே உளததனால் வலையின்கண் அகப்பட்ட
 கலைமான் தான் கலங்கல் போலக்
 கலங்குபியான் துயர்நீங்கி உல்வாழ்வைப்
 பெற்றுமிகக் களித்துவாழ் அருளீந் தான் வாய்
 ஆலையருள் பாலகனே வேட்டிவப்பெண் ணினைமணந்த
 வேதியனே வினைசீர்ப் போனே
 வதங்கன் போற்றுகின்ற விமலவடி வுடையவனே
 வித்தகனே விண்ணோர் கோனே
 தவலையெலாம் சீர்த்தருளும் பெம்மானே எம்மானே
 சங்கரார்க்கு மகிழ்செய் வோனே
 தடவரைக டோறுமகிழ் துறைபவனே சரவணனே
 தழைதணிகைத் தேவ தேவே.

10 இல்லறத்தூம நிலலாமல துறவறத்தூம இல்லாமல
 இனியநானம் என்று சொல்லு !
 எழிலறத்தூம நிலலாமல இரண்டாய்க் டாண்னே
 இசைதசீடவே இஃகரு கன்னோ !
 நல்லனவே செய்கிற மலலாமை னாணொரு
 நன்னூலைக் கற்றி டாமல
 ஞாலமவிழை உண்மைதனை நல்லாமல சல்க வாழ
 நாயினேனை நயந்தேன நள்ளவாய்
 கல்லாக்கருப் கற்றவாக் கும் நின்றனனே கன்னித்தருந்
 கற்பகமே கருணை நயி !
 கண்ணுதலோன பக்திமனே சுண்ணைதனுல கண்ணுதின
 காட்சியுரு வான யூதா
 நல்லாக்கள சோதலத்தில வற்றிருக்கமு
 நாயகனே நாளிருவரி சூழப் பெரா
 ஞாலமெல்லா நானோறும் சமணநிவர்த்து போராறுகின்ற
 நற்றணிகைக் தேவ தேவே.

வாழ்த்து .

துயயமா மறைகள் வாழுக துசுபெறும் சைவம் வாழுக
 மெய்யனா மசிவன்றன பூசை விழைந்தியர் றிடுவோர் வாழ்க
 செய்யநல் லறங்கன வாழுக சிறு முடி மன்னா வாழுக
 பெய்யுமா மறைகள் வாழுக பழையிவா துலகம் வாழுக.

2150

வ.
சிவமயம்.

திருத்தணிகை

ஸ்ரீ வள்ளிதேவசேன சமேத

ஸ்ரீ செங்கல்வராயப்பெருமான்

திருப்பதிகம்.

திரு. புராணிகா

காளத்தி-இ. சிதம்பரசாமி பாண்டியர் அவர்கள்

மாணவா

திரு. இரா. கோவிந்தசாமி நாயுடு அவர்கள்

இயற்றியது.

கவுணியன் பதிப்பகம்

41, பிராட்வே, சென்னை.

1952.

புலவர் கருத் துரை.

சென்னை-சித்தாந்தப் பிரகாச சபைத் தலைவர்

வித்வான் திருவாளர் பாரிப்பாக்கம் கண்ணப்ப முதலியார்

எழுதிய உசனம்

செழுதகை எண்பா புராணிகா திரு ரா. கோவிந்தசாமி நாயுடு அவர்களாபியாரப்பொர சருத்தணிகைச் செங்கல் வராயா பதித்ததைக் கண மரமோன, ஆட்டி எல்லோருக்கும் பொருளென்கின் விளக்கக் கூடிய இயற்சொற்களால் யாக்கப்பொறு இடையிடையே முனரோ மொழிபொருள் பல விரவி நீரக, ஆசிரியர் அனபுற்றைத் மனநிலையை விளக்கும் வகையால் அமைந்திலங்குகின்றது 'செழுத நிழின் வைதாரைய மங்கு வரையைப்போனுகிய செவ்வேன எண்பா அவர்கள் சருத்தனை வாவேற்றுவிப்பாறவென அங்னது திருவடி சத மரைகள் வழத்துகின்றேன.

சென்னை யகமெனப் பரஸ் அதிபரும், 'உமாஜா விண்ணப் பப் பாமாலை சிவகாமி அம்பாள் பாமாலை' 'சிவகாமி அம்பாலை' துதி பலதேவர் தோத்திரக்கோத்தனை' எனனும் இப்பிரபந்தங்களின் ஆசிரியரும், அருங்கவ நெறியொழுதும் அறிஞரும், அடியேனுடைய அகத்திறங்கையாத ஆவலருமாகிய புராணிகா திருமிகு இரா. கோவிந்தசாமி நாயுடவர்கள் இயற்றிய திருத்தணிகைச் செங்கல்வராயா பதிக்கம் அவருக்கேயன்றி உளமுங் தோதுருக்கெல்லாம் உவகையின்பம் ஒருங்குளிக்க வல்லதென்பதொரு தலையேயாம்

இங்ஙனம்

புராணிகர் காளத்தி இ. சிதம்பரசாமி பாண்டியார்.

சிவமயம்.

திருத்தணிகை
ஸ்ரீ வள்ளிதேவசேன சமேத
ஸ்ரீ செங்கல்வராயப்பெருமான் திருப்பதிகம்

காபபு—(வண்பா

சீரார திருத்தணிகைச செங்கல்வ ராயானமேல்
நேரார பதிகம் நிகழத்திடவே—ஏரார
கரிமுககொள தேவே கடையேன் எனக்குப்
பரிவுதமிழ்ச சொல்லீவாய் பார்த்து.

நூ ல் .

பதினான்குசீர்க்கழி யகடி லடியாசரிய விருத்தம்

1. சீராகொண்ட முருகாரின் திருமுகமும் திருவிழியும்
திருவாயின தியப நகையும்
திருமாரும் திகழ்கிருமும் புரி வாலும் திருவயிறும்
திரு வசுப்பும் சிந்திசே நரு
சீராகொண்ட எழிறறுகிலும் எழி ரபூணும் இணையில்லா
எழிலமயும் எழிலார வேலும்
எழிற்கோழிக கொடியுமெழில் மணி மிலும் கண்டிரு
இருவினைகள் இரிபப வென் றே [வனன
நோகொண்ட சிவபெருமான நுதற்கண்ணில் வந்தமரா
நீடும் துன் பொழித்த வன்னால
நீனைந்துருகும் அடியவாகட் கணிமயில்மேல் ஏறிவந்து
நீடருளைத தந்தாள் வோனே
போகொண்ட சூரனுடல் பிளந்தமரா துயரொழித்த
புகழோனே பொற்பு மிக்க
புண்ணியனே வரைகிழித்த துண்ணியனே எழில்வளரும்
பொழிற்றணிகைத் தேவ தேவே.

2. எண்ணரிய பிறவிதொறும் செய்துவந்த புண்ணியத்தால்
 இம்மணிதப் பிறப்பெடுத்தும்
 இச்சகத்தின் வாழ்வினைமெய் யென்றடியேன் கம்பியுனை
 எண்ணமல் இனையும் செஞ்சில்
 எண்ணற்கொண் ணைச்செயலை யெண்ணியெண்ணி
 எய்துகின்ற இடாதனுக் கெல்லையிலை
 எத்தனை துண் புற்றாலும் நினைதடியின் எழிற்புகழை
 எடுத்துரைக்க வரம ருள்வாய்
 விண்ணவர்கள் பண்ணவர்கள் மண்ணவர்கள் வியந்தேத்தும்
 வித்தகனை விமலக் கோனை
 மெய்மையே தூய்மையேன் யென்கின்றேத்
 துதிப்போரை வியக்கவருள் செய்தாள் வோனே
 எண்ணரிய பலகோம. அண்டநகர டமாமல்கி
 இனிதனிக்ஞும் இராமையோனே
 இச்சா னா நைகிரியா சததிகளின் வடிவான்
 எழிற்றணிகைத் தேவ தேவே,

3. மெய்யென்னும் பொய்யுடலை நிலையென்று கம்பியேகாண்
 மேலோர்கள் வெறுக்கும சீய
 மின்னாசை பொன்னாசை மண்ணாசை யென்குடற்புள்
 வீழ்த்தலைத்து தரண தன்னில்
 உய்யுதற்குச் செய்கெறியை உணராமல் ஐயுடனும்
 உறுத்தவென்பால் நீவர் துன்றன
 உண்மையுருக் காட்டியரு ளோட்டியுயும் கெறிசாற்றி
 ஒப்பிலருட் செல்வ மீவாய்
 செய்யவயில் தாங்கியினிர் தேசிகனை சின்மயனே
 திண்மையனே திகழும் தேனே
 சிவனான முனிவர்களுக் கருள்புரியும் திரிபுராரி
 திருமகனே தேவ ருய்ய
 வெய்யவனும் சூரனைவென் றருளீந்து வேலவனே
 மேலவனே சுரரும் வேண்டும்
 வியனுலகோர் விரிஞ்சனரி முதலானோர் வியந்தேத்து
 விழைதணிகைத் தேவ தேவே,

4. மடியாத மனமென்னும் இரஞ்செறிந்த
 பிறவியெனும் வனத்தன்னில் காம மென்னும்
 மழைதன்னில் கணந்துபொல்லா மாயையென்று
 செப்புகின்ற வழியாக மருண்டு செல்கால்
 படியாவைம் புலவேடர் கைதன்னில் காண்க்கிப்
 பகரறிவாம் பெருந்த நைதைப்
 பறிகொடுத்தே கலங்குமெனக் குன்னருளை நீகொடுத்துப்
 பாவியேனை பரிந்தே யான்வாய்
 செடியாய தீவினைக்குத் தீயான பெருமானே
 செருக்கித்த செம்மை யோராதம்
 சித்தமல மறுவித்து கிருவருளைப் பாலிக்கும்
 சீமானே தெளிவாம் தேனே
 சுடியாரந்த கடப்பமலர் மாலேமணம் கமழ்மார்பா
 க தீர்வேலா கருணை நாதா
 கரவில்லா உள்ளத்தார்க் கருளளிக்கும்
 கவின்றனிகைத் தேவ தேவே.

5. இல்லாமை என்னுமொரு பொல்லாத பாவியினால்
 என்றுமியான் இடரு டுமல்
 ஏற்காமல் ஏற்பவர்கட் கில்லையெனச்
 சொல்லாமல் இழிவொழிக் கியற்றி டாமல்
 கல்லாத புல்லருடன் சேராமல் பிணிகளினால்
 கலங்கியிக துணிவு ராமல்
 சுற்றவாகன் பால்முரணத் தர்க்கித்துச்
 சேராமல் காத்துன்றன் அருளை எவாய்
 ஒல்லாத செயலாளர்க் கொளிப்பவனை
 உத்தமர்கட் கொளியாமல் விளங்குவோனே
 உலகெங்கும் நிறைந்துமுயிர் உய்த்திடவே
 திருத்தளிவகாண் நிறைகின்ற கருணை யானே
 சொல்லாஹம் மனனாலும் தொடரவொண்ணாச்
 சூக்குமனை தூவடியார்க் கருளீ வோனே
 சுத்தமுத்த கத்தறித்த என்றுசொலிச்
 சுருதுகடாம் துதிதனிகைத் தேவ தேவே

6. எத்தனைவி தத்துமுறையிட்டானும்

ஆசனேநின்றன் எழிற்செவியில் ஏற்க வில்லை
எமையன்வே நெவரிடத்து மறைநிடுவேன் இப்படிநீ
இருப்பதும் நீதி தானே
எத்தனையோய் களைக்கொண்டு துன்புறுவேன் மருசது
எண்ணிலர்பால் மருந்தை யணடும் வர்கள்
எள்ளாவும் நன்மையினை வய்தாமல்
எங்கு பியான் என்னசெய்வேன் இறைவா எக்தாய்
சித்தருரை பாங்குன்றம் செந்திலாவி
னன்குடிவன திரநவேர கந்த னைந்து
திக்குன்று தோறாடல் பழமு சர்சே
லையாதி திருத்தலத்தில் மேவும் கந்தா
இத்ததியே என்பால் விரைவடவன்வந்
தென்னுடைய இடாதனை தீர்ப்பாய் ஐயா
எழையேனெப் பிழைசெயினும் பொருத்தாளில்
துன்கடனும் எழிற்றணிகைத் தேவதேவே.

7. நற்குணமொன் நிலலாமல் நல்லோர்பால் ஷசராமல்

நற்கேள்வி கேட்டி டாமல்
நற்றவமுஞ் செய்யாமல் நல்லறமும் புரியாமல்
நற்புசை யும்செய் யாமல்
துற்குணமே மிகக்கொண்டு பற்பலவாம்
தீவினைகள் துணிவுடனே செய்கின் தேன்யான்
தொல்வினையான் இன்னகென அறியாமல் உழலு
துயர்போக்கிக் காப்பாய் ஐயா மென்றன்
நிற்குணனே நின்மலனே நத்தியனே
எனத்துதித்து நினைக்குமன்பர்க் கருள்செய் வோனே
நிரபியுமாய் ருபியுமாய் இருப்பவனே நீலமயில்
நீள்முதுகி லேறு வோனே
பற்குணனுக் கருளானுக் குபதேசஞ் செய்ஞான
பண்டிதனே தயவி லாத
பாலிகளுக் கெட்டாத பரம்பொருளே பத்தருளம்
பயில்தணிகைத் தேவ தேவே.

8. அம்புலியில் பெற்றற்கரிய பிறவிதனைப்

பெற்றுநல்ல அறச்செயல்கள் ஆற்றி டாமல்
அவச்செயலே செய்துபொல்லா மனவசப்பட்
டேயுழன்று ஆலியுய்ய வழிதே டாமல்
வம்புசெயும் வாழ்வைநம்பி வறியவர்கட்

குதவிசெயும் வழிநொனாமல் மதிக லக்ஞம்
வன்பிணியால் மனங்கலங்கி வாழியான்

நன்றாக வாழுகெறி செய்வாய் லுமா
அம்புலியின் கலையிலொன்றை அணிததரிவன்
மகிழ்க்கின்ற அருங்குதமர அயிலார் வேலா
அருங்குன்றைப் பிளந்துக் கிரரைக்காத்

தருள்புரிந்த ஆதியனே ஆண்மை யோனே
உம்பொன்றும் போற்றுகின்ற திருவாளா

நும்பமுனிக் குபதேசம் செய்தாண் டோனே
உலவாத புகழ்படைத்த அருணகிரி யார்போற்றும்
உயாதணிகைத் தேவ தேவே.

9. அவலஞ்செய் வயிற்சுனை வளர்த்திடப்பல்

தொழில்களைச்செய் தல்லலைக்கொண் டெழுநின்றேன்
அவனிதனில் எனைப்போல அலைந்துமனம்

புண்ணாவார் யாருமில் என்றுமன்பால்
லையே உள சுகஞல் வலையின்கண் அகப்பட்ட

கலைமான் தான் கலங்கல் போலக்
கலங்குமியான் ஆயாங்கி உலவாழ்வைப்

பெற்றுமிகக் கூறித்துவாழ அருளிக் தான்வாய்
விமலையநன் பாலகனே வேட்டுவப்பெண் ணினைமணந்த

வேதியனே வினைநீர்ப் போனே
வேதங்கள் போற்றுகின்ற விமலவடி வுடையவனே

வித்தகனே விண்ணோர் கோனே
வலையெலாம் தீர்த்தருளும் பெம்மானே எம்மானே

சங்கராக்கு மகிழ்செய் வோனே
தடவரைக டோறுமகிழ்க் துறைபவனே சரவணனே
தழைதண்ணைத் தேவ தேவே.

10. இல்லறத்தும் நிலல்லாமல் துறவறத்தும் இல்லாமல்
 இனியஞானம் என்று சொல்லும்
 எழிலறத்தும் நிலல்லாமல் திரண்டிருக்கெட்டானென்றே
 இசைத்திடவே இயற்கை கின்றேன்
 நல்லனவே செய்கின்ற நல்லுரை கண்ணாமல்
 நன்னூலைக் கற்றி டாமல்
 ஞாலம்விழை உண்மைதனை நல்லாமல் கலிகின்ற
 நாயினேனை நயந்தென் றுள்வாய்
 கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் நுகின்றே கனிந்தருளும்
 கற்பகமே கருணை நரதா
 கண்ணுதலோன் புத்திரனே கண்ணதருள் கண்ணுங்ின்ற
 காட்சியரு வான ஐயா
 நல்லார்கள் சேர்தலத்தில் வீற்றிருக்கும்
 நாயகனே நளிநுவரி சூழப் பெற்றா
 ஞாலமெலாம் நாடோறும கிண்ணியவந்து போற்றுகின்ற
 நற்றணிகைத் தேவ தேவே.

வாழ்த்து .

தய்யமா மறைகள் வாழ்க துதிபெறும் சைவம் வாழ்க
 மெய்யனும் சிவன்றன் பூசை விழைந்தியற் றியேவோர் வாழ்க
 செய்யசல் லறங்கள் வாழ்க திருமுடி மன்னர் வாழ்க
 பெய்யுமா மறைகள் வாழ்க பிழையிலா துலகம் வாழ்க.

